

ומה שאמר והגה דעתה העשוקים - אלו אותם שמותם בחיק אמותיהם, אלה עוזים לשפך דעתות לכל בני העולם, משומש אין דעתות שיוציאות מן הלב ב דעתות הלו, ככל בני העולם תוהים ואומרם: דיבר הקדוש ברוך הוא הם אמת, והולכים על דרך אמת. הtiny קות המסבינים הללו שליא חטאנו, ומה מתח? איפה דין האמת שעושה רבון העולם? אם בחטאינו אבוזם מסתלקים מן העולם - מה? ודיין אין להם מנוח.

עוד, והגה דעתה העשוקים - אותה דעתה שלם באוטו העולם, שפוגנים על הימים. שבניינו, יש מקום מתקן להם באותו עולם שאפלו צדיקים גמורים לא יכולם לעמוד שם. וקדוש ברוך הוא אהוב אותם ונתקין בהם, ומתקן בהם את קישיבה העלונה שלו, ועליהם בתוכו (התליכה) מפי עולמים וינקים יסוד עז. ומה התועלת שעושים שם, ולמה העולים לשם? שבחות למען צוריך להשבית אויב ומונחים. וכן יש מקום אחר לבעל תשובה.

שנינו, עשרה דברים נבראו בערב שבת וכיו. הפטב והמקטב והליהות, שבחותם (שםותם) ומלחת מעשה אליהם הפה והמקטב מכתב אליהם הוא. מה המדבר מפקד שהיה ערבות שבת, ואילו זה היה אלף שנה אחר כה, או בשעה שעמדו ישראל על הר סיני? אלא ודיין שה היה בערב שבת. בא וראה, בכל מעשה בראשית לא נאמר שם מלא, אלא אליהם אליהם בכל מה שנברא, וכלם שם אליהם, עד שכל המעשה נתן בערב שבת. משנתנו כל המעשים, נקרא ה' אליהם, שם מלא.

ומה ה אמר (את כל העשוקים) והגה דעתה העשוקים, אלין אינון דעתין בתקפה דעתה, אלין עבדין לאושׂדא דעתין, לכל בני עולם, בגין דלית דעתין דנעקי מלבא, בגין דעתין, הכל בגין עולם תוחין ואמרין, דעתין דקודשא בריך הוא קשות אינון, רעל ארוח קשות אזי. בגין מסכני ינוקי דלא חאבו, אמראי מיתה. אין דעתא דקשות, דעביד מארי עולם. אי בחובי אbehethon אסתלקי מעולם, אמראי. ודיין אין להם מנוח.

חן, והגה דעתה העשוקים, ההוא דעתה דלהון בההוא עולם, רקא מגינין על חייא. דתנן אחר אית מתתקנא לוון בההוא עולם, האפילו צדיקים גמורים לא יבלין לקיימא תפן, וקודשא בריך הוא רחים לוון, ואתדרבק בהו, ואתקין בהו, מתייבתא עלאה דיליה. וועליהו כתיב, (תהלים ח) מפי עולמים רזונקים יסדק עז. ומאי תועלטא עבדין תפן, ואמרי סליקין תפן. דכתיב, (תהלים ח) למן צוריך להשבית אויב ומונחים. ובן אית אחר אהרא לבורי תיובתא.

הנין, עשרה דברים אהבריאו בערב שבת כו'. הפטב והמקטב והליהות. דכתיב (שםותם לב) ומלחת מעשה אליהם הפה והמקטב מכתב אליהם הוא. מאי איריא מדרכי דערב שבת הוה, ודילמא אלף שניין לבר, או בשעתה דקימנו ישראל על טורא דסיני. אלא, ודיין ה כי הוא דבערב שבת הוה. פא חיז, בכל עובדא דבראישית, לא אתר שם מלא, אלא אליהם, אלהים, בכל מה דאברה. ובכלו שם אליהם, עד דכל עובדא אשתקל בערב שבת. מדאשתקללו כל עובדא, אקרי יי' אליהם, שם מלא.